

Av: Thomas Stoor

Skapelsen

1 Mos 9:8-17 Kol 1:21-23 Ps 104:1-13 **Mark 6:30-44**

Man kan nästan se scenen framför sig. Det är en varm och skön sommardag. På den stora gräsmattan intill Genesarets sjö sitter mängder av människor, flera tusen män, kvinnor och barn. Hela slätten är full av människor och alla har de kommit dit av en enda orsak: alla ville de se och lyssna till Jesus!

En varm och skön sommardag, människor som sitter i gräset. Det är en situation som många av oss känner igen sig i. Det är många människor som använder naturen för att finna vila och avkoppling. ”Naturen är min kyrka” är det många som säger.

På sätt och vis var det detsamma för Jesus och lärjungarna. Jesus använder ofta naturen som sin kyrka när han vill predika om Guds kärlek och om Guds skaparverk. Han hänvisar till blommorna och fåglarna, han låter folket sitta under bar himmel eller han talar om får och fiskar i sina liknelser. Allt hör samman. Allt är Guds skaparverk, Guds gåvor till oss, Guds omsorg om oss. För det är ju genom jorden och naturens växtkraft som vi får mat och föda. Hela naturen är full av Guds goda gåvor, både av det som blir till vårt dagliga bröd och det som skänker oss skönhet: en blomma på bordet, ett blommande fruktträd, några enkla grässtrån i en vas – allt är vittnesbörd om Guds oändliga skaparkraft. Men också himlen och molnen, solen och månen, stjärnorna en stjärnklar natt – och så människan: du och jag, skapade till Guds avbild, älskade och önskade av Gud.

Men ibland kunde det bli för mycket. När lärjungarna blev trötta och sa till Jesus att de ville komma bort från alla människor för att vila sig lite, då såg Jesus deras trötthet och sa: ”Följ med mig bort till en öde trakt så att vi får vara ensamma och ni kan vila er lite”.

Som människor har vi olika behov. Både kroppen och själen måste få sitt. Och det ser Jesus. Alla de människor som satt där i gräset var nu hungriga. När Jesus såg deras behov kunde han inte dra sig undan. Hans kärlek till människan gjorde att han gick dem till mötes, såg deras behov, såg deras längtan efter att få se honom och bli mätta. För det var därför de satt där: alla ville se och lyssna till Jesus.

Fem bröd och två fiskar, det var allt de hade att mätta tusentals människor med. Men i Jesu händer omvandlas det lilla till något stort. Genom hans händer förökades brödet och fiskarna så att de räckte till alla. Och alla förundrade sig. Jesus mättar. Jesus förvandlar. Jesus ger glädjen och kraften tillbaka. Sannerligen, denne Jesus från Nasaret är verkligen Guds son.

Denna text kan få säga oss två saker:

För det första får vi, precis som folket i gräset och lärjungarna kring Jesus, ta vara på den natur som Gud har skapat och gett oss. Låt den få vara en källa till vila, skönhet och krafthämtning för dig i sommar. För även vi kan ju, precis som lärjungarna, ibland känna att vi är trötta och behöver få vila. Låt då Jesus få vara ditt föredöme, han som sa: ”Följ med mig till en öde trakt, så att ni kan få vila er lite”. I naturens katedral kan vi förnimma Guds läkande krafter och anskapelsens hemlighet.

Den helige Porphyrios (1906-1991) som levde som eremit på det heliga berget Athos i Grekland skriver:

Allting omkring oss är som droppar av Guds kärlek, både det som lever och det som inte lever, växterna och djuren, fåglarna och bergen, havet och solnedgången och den stjärnklara himlen. De är små kärleksbevis genom vilka vi förnimmar den stora Kärleken som är Kristus.

Men texten kan också få påminna oss om detta:

Jesus satte människan först. Han glömde inte bort sina medmänniskor i deras nöd. Därför kan sommaren få vara en tid då vi inte bara ger oss själva tid till vila och avkoppling, utan också ger av vår tid till andra människor. Det finns säkert många som skulle bli glada för ditt besök. Det finns säkert många som skulle uppskatta att du hörde av dig, speciellt i dessa tider då coronapandemin gjort många människor extra ensamma och isolerade. Tid för dig själv, men också tid och uppmärksamhet åt andra, åt någon som behöver hjälp eller tecken på vår omsorg.

Nu ber vi att Gud skall välsigna vår sommar. Låt det bli en tid då du upptäcker, inte bara naturens skönhet och läkande krafter, utan också den Skapare som gett oss allt detta och som sänt oss Jesus Kristus, han som kan mätta vår hunger och bli vår vila och vår kraft.

Som Jesu Kristi vänner har vi fått ett förvaltaruppdrag som påven Leo den store (död 461) formulerat så här:

Vakna upp, du människa, och inse ditt väsens värdighet! Tänk på att du är skapad till Guds avbild, och även om avbilden fördärvades i Adam, så har den blivit återställd i Kristus. Använd de synliga tingen på lämpligt sätt, så som du använder jorden, havet, luften, källorna och floderna. Allt vackert och underbart som du finner i dem skall du prisa och ära Skaparen för.

Låt därför gärna naturen få bli din kyrka, men glöm heller inte bort kyrkan som byggnad, där du kan dela gemenskap med andra kring Guds Ord och nattvardens Bord. Också där möter du Guds omsorg, goda gåvor och en gudomlig kärlek som ska ge dig kraft till *liturgin efter liturgin*, till en gudstjänst i tjänst för människan och för hela Guds underbara skapelse.